

Vladimír Stwora: HONEM NA KUŘÁKY TO ZAČALO. MY DO VÁS TO ZDRAVÍ NARVEME, I KDYBYCHOM VÁS MĚLI PŘI TOM ZABÍT ANEBO ZAVŘÍT!!!

- CZ24 News | 27. ledna 2022

ČESKO: S pocitem smutku se dívám na staré filmy. Ne moc staré, stačí tak 10-15 let zpátky. Hrdina vejde do hospody. U dveří nestojí zmrda a nechce po něm předložit bumážku potvrzující bezinfekčnost. Může vejít kdokoliv. Hrdina usedne. Objedná si kafe a zapálí si. A světe zboř se. Nic se neděje. Nevtrhne komando, nepovalí hrdinu na zem, nenaparáí mu pokutu, nezavřou ho do vězení. A co je nejvíc šokující, ostatní hosté nepadají s chroptěním na zem po vdechnutí kouře. Nedusí se. Nikdo neumřel. Jaký to podivný svět.

Od zavedení protikuřáckého teroru uplynulo, nemýlím-li se, pět let. Tehdy v roce 2017 prezident Zeman, sám silný kuřák, podepsal zákon, který rychle a úplně zničil jednu oblast naší – já nevím, jak to nazvat – kultury? Totiž typicky českou zaplivanou hospodu, kde seděli chlapi u piva, kecali a kouřili. Ty hospody byly sice zaplivané, ale byly naše. České. Patřily k našemu životu. Další kroky, jako drastické zdražování tabáku, pak následovaly. Balíček, který před deseti léty stával 40 korun, dnes stojí 120 a to není zdaleka konečná cena, zdražuje se dál téměř po měsících. Politici zdražují tabák nejraději, má to podporu všech stran a odpor veřejnosti je minimální. Tedy nulový. Jde přeci o naše zdraví, že. Jenže o zdraví nejde ani okrajově. To jsme si, doufám, uvědomili všichni, při pozorování běsnění Svědků covidových. Ostatně kuřáci jsou proti covidu chráněni. Na počátku covidového běsnění se tu a tam objevil článek upozorňující na disproporci kuřáků na JIPkách. Pokud si pamatuji, bylo 95 % covidových pacientů na JIPkách nekuřáky a z těch zbývajících pěti procent byla 3 % bývalých kuřáků.

Vždy mě na celém boji proti nešváru kouření udivovala ta jednotnost. Všechny státy světa vyrazily do boje v podstatě ve stejném období jako jeden muž. I státy, kde bylo kouření tradičně projevem vnitřní kultury. To si Systém ověřoval a testoval poslušnost. Ta jednotnost se pak o několik roků později promítla do genocidního boje proti neexistujícímu koronaviru. Pokud ještě někdo varuje před NWO a jednou světovou vládou, která diktuje lokálním zmrdům své požadavky, nechť si dá pokoj. NWO a celosvětovou, stínovou, nikým nevolenou vládu už několik roků máme.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

O dobro a zdraví lidí státům nikdy nešlo a nejde. To státní moci dostatečně ukázaly poslední rok. Naopak. Cílem vládnoucích zmetků je genocida a redukce obyvatel. Celosvětový zákaz kouření byl test loajality a poslušnosti.

Zpátky k zavřeným českým hospodám a jejím hostům. Dnes ty bývalé hospodské štamgasty vídám denně na ulici. Sedávají na přeprávkách od piva před vietnamským konzumem s láhví piva a cigaretou. I teď v zimě. Protože ta cigareta k tomu pivu prostě patří. Hospůdka, kde předtím trávili čas, zeje prázdnotou a zápasí o přežití. Taký co by tam lidi dělali, že. K jídlu jenom točený salám a matesy, k pití hlavně pivo. Jiná podobná ve vedlejší ulici už není. Místo ní tam snědý Turek prodává kebab. V rámci kulturního obohacení.

Do těch typicky českých čtyřek jsem příliš nechodil, ale na kafičko do útulné kavárničky jsem chodil rád. Po zavedení protikuřáckého teroru mě to přestalo bavit. Nebyl jsem v kavárně pět let. Jestli mi to chybí? Ano, chybí. Život je smutnější, nudnější. Náš život chudne. Vysávají z nás radost po částech. Kouření je jen jedna část. Ta další je třeba cestování. Když jsem po 89. roce začal létat přes oceán z Kanady do Čech, běžně se v letadle na zádi kouřilo. Cesta ubíhala příjemně, osmihodinový let se dal vydržet. Dnes nejen, že se v letadle nekouří, ale ani vás tam nepustí bez ponižujících testů, vyplňování dotazníků, povinné aplikace v mobilu a nezbytných náhubků po celou dobu letu. A to nemluvím o tom, že do Kanady, kde mám druhý domov, jsem se tři roky nemohl podívat, protože Kanada pouští do země jen očkované.

Že covidový teror nesouvisí s kouřením? Že míchám jablka a hrušky? Ale souvisí. Ono to tím drakonickým zákazem kouření a následným apartheidem kuřáků, kteří se stali občany druhé kategorie, začalo. To si Systém zkoušel, co všechno sneseme. Ukázalo se, že sneseme hodně. Vlastně cokoliv. Ochotně a slepě. Pozorují ovce vcházející do obchodního centra s povinným (a zcela zbytečným) náhubkem, jen oči koukají. Nikomu už to nepřijde divné. Pozorují ovce v metru, někteří mají kromě náhubku i brýle a jak funí a vydechují vzduch z pod masky horem, brýle se jim mlží, takže při mžourání do povinného mobilu musí skla čistit. Že by si sundali náhubek? Ani je to nenapadne.

Chodím bez náhubku už rok. Kromě občasných nesouhlasných pohledů mi to zatím prochází. Ale těch nesouhlasných pohledů už pár měsíců nebylo a spíše se setkávám s porozuměním. Je to zajímavé. Cítím, že mi lidé vnitřně fandí, ale sami si ten náhubek nesundají. Zázitek z dneška: Vcházím do jídelny Globus. U dveří Kerberos kontroluje bumáčky. Ovce s náhubky ochotně vytahují doklady. Já bez náhubku prostě vcházím. Kerberos mě zaměří. „Máte potvrzení?“ „Mám,“ odpovídám (blafuji, nic nemám). „A necítíte se trapně?“ překvapuji ho otázkou. Místo odpovědi mi jen ukáže cestu dovnitř. Už nechce nic vidět, ani mu nevádí, že jsem bez náhubku.

Co mi to říká? Že ano, že se cítí trapně. Že tu práci nedělá rád. Ale z nějakého důvodu musí.

A jak pokračuje boj proti kuřákům? Nemilosrdně jsou likvidovány poslední pokusy o trošku svobody. Dnes vyšel na iDnes článek [Účelovým zakládáním klubů zákaz kouření obejit nelze, rozhodl soud](#). Cituji:

Zákaz kouření ve stravovacích zařízeních nelze obcházet účelovým zakládáním soukromých klubů. Nejvyšší správní soud (NSS) zamítl kasační stížnost provozovatele občerstvení v Mníšku pod Brdy u Prahy. Hygienická stanice mu v roce 2018 uložila pokutu 15 tisíc korun za to, že nechal hosty v provozovně kouřit a zákaz nevymáhal. V následujícím roce živnostníkovu žalobu zamítl Krajský soud v Praze.

V kasační stížnosti živnostník zopakoval, že provozovnu má pronajatou soukromý kuřácký klub a schází se tam pouze jeho členové. Zdůraznil, že kuřácké kluby mají dlouhou tradici a existují po celém světě. Uloženou pokutu označil za šikanózní omezování spolkové činnosti. Stát má podle stížnosti právo zakázat kouření, ale nemůže bránit dospělým, svéprávným lidem, které kouření a s tím spojené aktivity baví, aby se scházeli.

Takže kouřit se nesmí ani v soukromém klubu. Hlavně zdraví. My do vás to zdraví narveme, i kdybychom vás měli při tom zabít. Nebo aspoň zavřít. Chápete to?

Parafráze na známý citát: Nejdříve přišli pro kuřáky. Mlčel jsem, protože nejsem kuřák. Pak přišli pro antivaxery. Mlčel jsem, protože jsem očkovaný. Pak přišli pro majitele aut. Mlčel jsem, protože jezdím na kole. Nakonec přišli pro mě. A nezbyl už nikdo, kdo by se mě zastal.

Jak dlouho bude lidem trvat, než si uvědomí, že už nemají kam couvat a čeho se vzdát?

AUTOR: Vladimír Stwora

[ZDROJ](#)